

Marija un Marta

Septembris 2012 Nr. 3 (72)

ŽURNĀLĀ:

- Mazs taurenis šodien aizlaidās
- Īpašie bērni manai dvēselei
  - Dieva Rozes Siguldā
- Sieviešu lūgšanas pasaulei

Izabella māmiņai klēpī
nometnē Siguldā 2012. gada 12. augustā

No sirds skumstam līdzī mūsu mīļajiem - bīskapam Pēterim Sproģim un Martai,
mazajai Izabellai pēkšņi aizejot pie Jēzus 2012. gada 26. augustā

- Latvijas Baptistu māsu saime

Nometnē Siguldā

„Marija un Marta” Septembris / 2012

Saturs

4. Informācija
5. Elita Lapiņa
par sieviešu kalpošanu
8. 20 kopdarba gadi
ar nākotnes redzējumu
12. Īpašo bērnu nometne Pelčos
15. Intervija ar Dainu Cinkmani
18. Kovboji riteņkrēslos
23. Līvija Godiņa Čīlē
25. Sieviešu Lūgšanu diena
27. Baptistu kalpošana Olimpiādē
29. Ar dziesmu uz Hiumā...
30. ... un Limbažos
32. Nometne Siguldā
34. Kexsa formiņu ziedi
35. Zaļie pirkstiņi
37. Cik lapas kāpostam
38. Receptes

Tu esi Dieva Roze. Dieva paša iestādīta, kopta un audzēta Viņa dārzā. Kopā ar citām rozēm – savām māsām.

Krāsu un smaržu pārbagāts ir Dieva dārzs. Katrs zieds ar savu krāsu un savu smaržu. Katrs zieds savā laikā uzplaucis un dārzu greznojis.

Tu esi Dieva Roze – Viņam visskaistākā un dārgākā. Viņš – Tavs Dārznieks – noliecās tieši pie tevis. Savas asins un sviedru lāses Viņš nežēloja un neskaifēja tevis dēļ.

Šorīt rožu dārzā ielija balts miglas mākonis. Ne visu var skaidri redzēt. Dažas rozes šaipus miglas aizkaram, dažas tālāk – viņpus.

Šorīt mazs taurenis pacēlās un aizlidoja viņpus caurspīdīgajam aizkaram.

Mēs neesam tālu, tikai roka jāpastiepj cauri baltajai miglai, un tu esi tur. Saulainākā dārzā.

Tu esi Dieva Roze. Dieva smarža. Dieva taurenis. Dieva dārzā.

T. Runce

Izdevējs:

LBDS (Latvijas Baptistu draudžu savienības)
SKA (Sieviešu kalpošanas apvienība)
E-pasts: tabita.mm@inbox.lv

Redkolēģija:

Līvija Godiņa, Elita Lapiņa, Lidija Saulīte,
Sarmīte Bīķe, Tabita Runce
Maketētājs: Raitis Lasmanis
Vāka foto: Liksma Puķīna

Ja jums nav neviena,
Ko apkampt un apmīlot, - nebēdājieties!
Izstiepiet rokas tālu uz priekšu –
Tas nebūs tukšums, ko satversiet.
No jūsu pirkstu galiem silta straume izplūdis
Un vēl tālāk, tālāk,
Un varbūt uzgulsies kādam cilvēkam uz ple
vai uz sirds,
Un viņš, gluži aplaimots, nodomās:
„Liekas, šodien kādas neredzamas rokas
mani būtu apskāvušas un samīļojušas...”
Tik tuvu mēs patiesībā esam cits citam,
Kaut arī būtu tālu, tālumā!

(Alise Eka)

SVEICAM!

14. novembrī sirsnīgi sveicam Siguldas draudzes Sieviešu kalpošanas vadītāju
Sarmīti Putniņu 55 gadu jubilejā!

LĪDZJŪTĪBA

Jūtam līdzī mūsu bijušajām padomes māsām **Tabitai Freivaldei**
un Andai Kostandai, atvadoties no dzīvesbiedra un tēta, mācītāja
Edgara Freivalda. Lai Debesu Tēva klātnība mīļi sasilda ikvienu jūsu ģimenē
un draudzē!

PASĀKUMI

22. septembrī pl. 11.00 Liepājas Nācartes baptistu draudzē –
Sieviešu konference, vieslektore Inguna Gruzniņa.

20. oktobrī pl. 11.00 Rīgas Āgenskalna baznīcā – Sieviešu kalpošanas
apvienības 20 gadu jubilejas pasākums. Mīļi aicinātas visas apvienības goda
māsas, bijušās padomes locekles un ikviens, kura aicinājums ir
sieviešu kalpošana!

SKA birojs Rīgā

Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011
Atvērts trešdienās 10:00 – 17:00
Tel.: 67227195
E-pasts: marta.kalpo@lbds.lv

SKA vadītāja Elita Lapīna

Tel.: 26377007
E-pasts: elita.lapina@inbox.lv
Lai personīgi tiktos ar SKA vadītāju,
lūdzam iepriekš sazināties!

Ziedojumus

Sieviešu Kalpošanas apvienībai
varat pārskaitīt uz bankas kontu:

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Banka: A/S SWEDBANK
Reģistrācijas nr.: 90000085765
Konts: LV78HABA0551025781989
Ar norādi:
Sieviešu kalpošanas apvienībai

LATVIJAS BAPTISTU SIEVIETES KALPO

Elita Lapīna, Sieviešu Kalpošanas apvienības vadītāja

Šogad aprit **20 gadi** kopš Latvijas atkal atgūtā neatkarība pavēra iespējas LBDS Māsu apvienības dibināšanai. Pirmie māsu pulciņi nodibinājās 1989. gadā Jelgavā, 1990. gadā Rīgas Mateja un Āgenskalna draudzēs, Priekules draudzē un ar 1991. gadu arī citās draudzēs.

1992. gada 29. augustā Rīgas Mateja baznīcā notika māsu pulciņu sūtīto delegātu kongress, kas nodibināja LBDS Māsu apvienību. Tika ievēlēta māsu darba vadītāja Līvija Godiņa (Lāme) un māsu padome: Rūta Eisāne, Zigrīda Gintere, Lidija Tervite, Ērika Smilga, Ligita Krastiņa, Astra Zariņa.

Bet augstākminētos notikumus pareizāk būtu nosaukt par atjaunošanu, nevis dibināšanu, jo pirmie māsu pulciņi Latvijā tika dibināti jau 1882. gadā, tātad pirms **130. gadiem**. Sievietes Latvijas draudzēs ir vairākums, viņas vienmēr ir pašreizējīgi kalpojušas blakus brāļiem.

„.... jo vēsture jau īstenībā nav ne sieviešu, ne vīriešu vēsture, bet draudžu vēsture, kur sievietes un vīrieši, jaunie un vecie visi ir vienādi saistīti kopīgā Dieva piedzīvojumā un Dieva apliecināšanā”
(J. Tervits, Latvijas baptistu vēsture, 467. lpp.).

Mūsu apvienības kopdarba mērķi ir – palīdzēt sievietēm pieaugt ticībā, veicināt atrast un attīstīt viņu garīgās dāvanas, veicināt sieviešu savstarpējo sadraudzību un saskatīt kalpošanas iespējas evaņģelizācijas un žēlsirdības darbā.

Kopš 1994. gada iznāk žurnāls „Marta un Marija”, kas atspoguļo mūsu kalpošanu, caur kuru varam justies vienotas, kuru varam dot tālāk citām sievietēm. Žurnāla pirmā aizsācēja un ilggadējā redaktore bija Lidija Tervite, vēlāk Gunta Rožkalne, tagad Tabita Runce.

16 savus dzīves gadus Latvijas Māsu apvienībai ir veltījusi mūsu vadītāja Līvija. Viņas sirds vienmēr ir degusi mīlestībā uz Kristu un uz sievietēm visā Latvijā. Viņa vienmēr ir centusies veicināt māsu savstarpējo sadraudzību un palīdz darīt to vēl šobrīd. Esmu laimīga redzēt, kā viņa savas kalpošanas dāvanas pēdējos gados lieto Eiropā un pasaulē.

Laiks iet un kādas lietas mainās, tikai Dieva vārds un labā glābšanās vēsts un Kristus lielā mīlestība uz mums paliek nemainīga. Mainīties ir arī mūsu apvienības nosaukums uz LBDS Sieviešu kalpošanas apvienība. Fakts, ka esam māšas, nemainās. Šī pārmaiņa bija viens no pasākuma soļiem, lai uzrunātu jaunās sievietes mūsu draudzēs un ārpus draudzēm pievienoties mūsu pulkam. Bijušo kalpoņu vietā jānāk gados jaunākām kalponēm.

Mēs dzīvojam laikmetā, kad ļoti strauji attīstās dažādas tehnoloģijas, tas mums paver jaunas iespējas kalpošanai. Loti daudz sieviešu brauc ar personīgām mašīnām, runā angļiski vai citā svešvalodā, lieto internetu (*Draugiem, Facebook..*) un citas lietas. Dievs nepārtraukti paver jaunas iespējas kā kalpot, kā aizsniegt ar labo vēsti sievietes, kuras Dievu nepazīst.

Kā vadītāja, es šajā pārmaiņu laikā esmu saņēmusi no Dieva aicinājumu un uzdevumu veicināt jaunu māsu ienākšanu aktīvā kalpošanā draudzēs un LBDS SKA padomē. Pašlaik padomē darbojas sešas oficiāli ievēlētas māšas un vadītāja. Bet mēs kopā esam centušās veidot un paplašināt savu komandu, tādēļ esam jau 13, jo katrai no mums ir kāda palīdzība, kura, ja Dievs dos, varēs mūs nomainīt. Līdzīga situācija ir novērojama arī daudzās draudzēs, kur bez māsu pulciņiem veidojas jaunas sieviešu kalpošanas grupas.

Es pateicos Dievam par lūgšanu garu un patiesu kalpošanu ilggadējos māsu pulciņos. Pateicos visām māšām par to, ka 20 gadus esam varējušas kopā kalpot mūsu Kungam, un ceru, ka turpināsim to, cik Viņš mums vēl atļaus.

Es pateicos latviešu māšām un brāļiem tālajā Amerikā, jo bez viņu lūgšanām un materiālā atbalsta mēs nebūtu varējušas daudz lietu darīt. Pateicos Dievam par viņu mīlestību un atvērtām sirdīm, īpaši māšai Benitai Ukstiņai, kura koordinē palīdzības darbu Latvijai.

Nometnē Siguldā

Šī gada LBDS kongresā brāļi mācītāji aicināja mūs visus pārvērtēt savas attiecības ar Dievu, domāt par to, vai mūsu dzīves centrā jebkurā jomā ir Kristus, vai mana dzīve un darbošanās ir kristocentriska?

Mana lūgšana un novēlējums nākošiem LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības gadiem saskan ar augstākminētās J. Tervita vēstures grāmatas sekojošiem noslēguma vārdiem:

„ Nevieni nevar pateikt, pa kādu nākotnes ceļu Dievs vadīs baptistu draudzes Latvijā. Skatoties uz nākotnes pusi, varam vēlēties jūtīgāku attieksmi pret Bībeles vārdu un Gara saprašanu un paklausīšanu, pret Svētā Gara pārliecināšanu par atteikšanos no visa grēcīgā un pasaulīgā, pret draudzes īpašā audzināšanas un evaņģelizācijas uzdevuma piepildīšanu.” Pāris dienas pirms aiziešanas Mūžībā, aiziešanas tuvumu spēcīgi samaniņdams, mācītājs A. Pētersons lūgšanā, kurā bija vienojušies arī L. Pētersone, L. Tervite un J. Tervits, sacīja:

„Kungs pasargi mūsu draudzes no sekluma!”

Novēlu mums visām, lai dzīvēs steigā darbojoties, kalpojot, nestaigājam pašas savu ceļu, bet, lai pavadot laiku kopīgās un personīgās lūgšanās un Dieva Vārda lasīšanā saklausām Dieva norādījumus kalpošanai. Marija un Marta abas centās kalpot, bet Jēzus skaidri pasaka, ka labākā daļa tiek piepildīta, sēžot pie Kunga kājām. *MM*

Rītlūgšana pie Gaujas, nometnē Siguldā

SIEVIEŠU KALPOŠANAI LATVIJĀ – 20

Pirms 20 gadiem tika atjaunots baptistu sieviešu kopdarbs Latvijā un nodibināta Māsu apvienība, tagad – Sieviešu Kalpošanas apvienība. Tuvojoties nozīmīgajai jubilejai, vairākas māsas Siguldas nometnē dalījās pārdomās, atbildot uz diviem jautājumiem.

- 1. Kāds ieguvums, jūsuprāt, ir no tā, ka pirms 20 gadiem nodibinājās Māsu apvienība, jo sievietes taču kalpoja savās draudzēs arī pirms tam – cauri visiem padomju gadiem?**

Līvija Godiņa: Tas aktivizēja, saliedēja un iedrošināja kalpošanai. Kad māsas sabrauca kopā uz kongresu, tad ieguva to „uguntiņu”, ar ko atgriezās draudzēs. Kopā esot, iepazīnās, sadraudzējās un ieguva to pieredzi, kas ir Kristus miesa.

Nometnē Siguldā

Elita Lapīna: Līdz tam darbs notika neorganizētā veidā. Kad darbs tiek organizēts, tad viss notiek labāk, un vienai par otru ir labāka informācija.

Lidija Saulīte: Iepazīnām citu draudžu māsas, veidojās kontakti, sadraudzība un kopība ar citām. Tas rosināja labāk iepazīt arī savas draudzes māsas, ieraudzīt malā stāvošās, uzrunāt, jo nāku no lielas draudzes, kur ne vienmēr visi viens otru pazīst.

Mētra Celmiņa: Var veiksmīgāk iesaistīt māsas dažādā kalpošanā.

Sarmīte Bike: Nodibinātā Māsu apvienība ir kā Dieva roka, ar ko Viņš pasniedz mums savas dāvanas – sadraudzību, iespēju pieaugt garīgi, gūt iedrošinājumu. Ieguvums ir ne tikai tas, ko es klausos, bet arī iespēja parunāties vienai ar otru.

Līga Rozenštoka: Ja sievietes ir neorganizētas, tur nekas nevar sanākt. Var jau katrs klusiņām kaut ko strādāt „pa kaktiem”, bet lietas notiek labāk, ja visas kopā tiek organizētas.

Inese Drēska: Kā jebkuru organizāciju kad nodibina – labāk tiek izmantoti resursi, informācija, savstarpēja koordinācija, atbalsts.

Solvita Zīvere: Tagad var labāk satikties, iepazīties, runāt ar sievietēm par to, kas viņām ir aktuāls.

Indra Melluma: Tas deva lielu kopības sajūtu, pazīstu daudz vairāk māsu. Lielākas kalpošanas iespējas, atklāja jaunus talantus.

Draudzes labāk iepazīna jaunus mācītājus

un semināra studentus apvienības rīkotajos pasākumos, kalpojot ar Vārdu.

Tika izraudzītas spējīgākās māsas kopdarbam. Reģionu konferences visbiežāk rīkoja tieši Māsu apvienība, un tur iesaistījās visa draudze. Reiz, kad Pāvilostā bija Māsu konference, draudzes mācītājs priecājās:

„Beidzot mana draudze ir pilna! Es tik sen par to biju lūdzis!”

**Mētra Celmiņa
ar mazo Annu Vadoni**

Inese Drēska

2. Sakiet, kādas izmaiņas jūs saredzat sieviešu kalpošanai nākotnē?

Līvija Godiņa: Pirmkārt, sieviešu kalpošana jāveido daudz atvērtāka, lai vairāk un jaunākas māsas iesaistītos. Lai tas nav kā noslēgts „māsu pulciņš”, bet – kalpošana, kurā ikviens ir ieaicināts. Otrkārt, lai kalpošana būtu, kā to labi izsaka angļu vārds – network – kā sadarbība, lai apvienotu kopdarbā, kas atbalsta, motivē, sniedz apmācības, seminārus dažādiem veidiem kalpošanā visur, kur sievietes iesaistās. Gan esošos kalpošanas veidos, gan tajos, kas vēl top – ne tikai draudžu lokā, bet plašāk, ar misijas skatu, lai cilvēkus ārpus

“Veterāni” nometnē Siguldā

draudzes aizsnieltu un pievestu Kristum.

Un vēl es gribētu pateikties un reizē aktivizēt māsas ar dzīves pieredzi un gadu nastu - jūs esat ļoti svarīgas jaunākām māsām gan ar mīlestības pilnu iedrošinājumu, gan aizlūgšanām, kas ir visa pamats, kā aisberga neredzamā daļa, bet bez kuras nav iespējams dzīvot!! Aktivizēsīm lūgšanu kalpošanu!

Elita Lapīņa: Dieva vārds vienmēr paliek nemainīgs, bet dažādos laikos Dievs dod atšķirīgas iespējas, kā aizsniegt sievietes. Ja pamatā būs dziļā, garīgā dzīve, ja paklausīsīm Svētajam Garam, tad Dievs rādīs un vadīs pa nākotnes ceļiem. Mums būtu jābūt uzmanīgām, lai mēs ar saviem plāniem nesteigtos priekšā Dieva noliktajam ceļam.

Vēl kāda īpaša doma – vecais labais likums, ka vadītājām jāmainās ik pa nedaudz gadiem – tas ir ļoti gudri un pareizi. Arī Eiropā sieviešu vadītāja mainās ik pa 5 gadiem. Kad nāk jauns vadītājs, nāk atkal kas jauns klāt, jo svarīgi ir mainīties uz priekšu un darbs var notikt radošāk.

Elita Lapīņa

Tas attiecas arī uz mūsu pulciņiem draudzēs – mēs nedrīkstam palikt iesīkstējušas savā vietā! Kāpēc mēs nelaižam iekšā jaunās māsas? Nav jau jāiet prom pieredzējušajām, nē! Bet vadītājām jāmainās. Pie tā, protams, ir apzināti jāpiestrādā, jāaudzina tās jaunās, tas nenotiek vienā dienā. Ja mēs sakām, ka nevienas nav, tad esam sevi paaugstinājušas un nepaklausām Svētajam Garam. Tā ir kaitēšana Kunga darbā, tad mēs melojam sev un citiem!

Lidija Saulīte: Mums jāpaliek ciešā kontaktā ar Jēzu, jo Viņš ir Gara augļu centrā, to iemiesojums. Lai mūsos vienmēr būtu šis Gara auglis saredzams! Jāpatur arī nākotnē līdzsvars starp garīgo un organizatorisko. Jāturpina un jāaktivizē klātbūtnes kalpošana, diakonišu darbs. Reģionālajās konferencēs būtu jāiekļauj aktuāli jautājumi, kas interesē plašākas auditorijas. Jāmācās izvērtēt, kādas grāmatas lasīt. Ne viss, ko saka katrs cilvēks, kaut vai mācītājs, vai kas grāmatā rakstīts, ir patiesība. Sātans nenāk ar milzu vāli; viņš pielien gudri – ar smalkiem piedāvājumiem, piemēram: „attīrīties meditācijā”. Ja cilvēks to dara savā spēkā, tad ir jautājums – kas ienāks tajā tukšajā, attīrītajā vietā? Par to jau Jēzus brīdināja.

Sarmīte Bīke: Labo pieredzi, ko gūstam – to jānodod tālāk jaunajai paaudzei. Varbūt mainīsies formas, bet jāaglabā iespēju, ko Dievs ir devis caur šo sadraudzību. Un lai vairāk šis darbs būtu vērst uz misiju, ne tikai rūpēties par sevi. Vismaz tam jābūt līdzsvarā.

Līga Rozenštoka: Vienmēr var būt labāk! Jāskatās, ko Dievs grib, jāsaņem Viņa atklāsme, nevar skriet, kur pašas grib un iedomājas. Tad mēs nezinām, uz kuriem aiziesim. Jāskatās arī, lai viss nebūtu autoritatīvi.

Inese Drēska: Ir nereāli apvienot visu paaudžu sievietes. Drīzāk jāveido apakšnodaļas, kas var interesēt dažādus vecumus. Nevis visu apvienot, bet nodrošināt visu vecumu sievietēm viņu vajadzības. Pašlaik nenosegtas vajadzības ir pusaudžu kā arī jaunākā vecuma sievietēm.

Solvita Zīvere: Tomēr nevajadzētu pilnīgi nodalīt visas paaudzes. Jābūt kaut kam kopīgam. Jāmācās veicināt paaudžu sadarbību. Paaudzēm jāpiepilda Kristus mīlestība un caur to veidosies sapratne un pieņemšana.

Indra Melluma: Nākotnē – nepazaudēt garīgo dziļumu! Kā man reiz teica kāda sieviete: „Ja gribi pieaugt garīgi – brauc uz māsu nometni!” Vēl nākotnes uzdevums – mēģināt misionēt Latgalē! Visi grib braukt uz ārzemēm misionēt, bet tepat Latvijā nomaļās vietās ir ļaudis, kuriem var palīdzēt kaut vai svētkus uztaisīt, iepriecināt, pacelt viņu skatus uz augšu. *AMM*

(Intervēja Tabita Runce)

ĪPAŠA NEDĒĻA AR ĪPAŠIEM BĒRNIEM

Jau 5. gadu Pelčos risinājās nometne bērniem ar īpašām vajadzībām, ko organizēja Sieviešu kalpošanas apvienība no 26. līdz 30. jūnijam. Te jāatzīmē, ka šai nometnei ziedojumus nevāc caur TV reklāmām visa Latvija. To vada un atbalsta tikai baptistu draudzes. Pirmo reizi šādā nometnē kā skolotāja darbojās Estella, un kā sporta nodarbību vadītājas Santa un Zane.

Estella Gulbe (1. no labās) vada nodarbību nometnē Pelčos

Estella Gulbe, Liepājas Nācaretes baptistu draudze:

Jūnija pēdējā nedēļā man bija iespēja piedalīties nometnē “Cerību laiva” Pelčos. Tā ir nometne bērniem ar īpašām vajadzībām. Patiesībā gribētos teikt, ka tā ir nometne bērniem, kur mēs – cilvēki ar īpašām vajadzībām, varējām viņiem kalpot.

Atklāti sakot, man kopš bērnības ir bijis ļoti bail no šiem citādākajiem cilvēkiem. Atceros, reiz kāds jauniešs mani kā mazu meiteni ļoti pārbiedēja, un kopš tā laika es izvairījos pat paskatīties uz bērnu vai pieaugušo, kas ir savādāks nekā es. Tomēr Dievs maina jebkuru situāciju un attieksmi. Dievs ir ļoti strādājis pie manis, pie manas attieksmes pret cilvēkiem. Viņš mani ir veidojis daudz drosmīgāku un atklātāku.

Domu būt par palīdzīgu roku šādā nometnē Dievs ielika manā sirdi jau pirms apmēram diviem gadiem. Man tas īsti nepatika – es taču baidījos no cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Bet atkal un atkal šī doma atgriezās. Reiz par to ieminējos savai mammai Zentai, un viņa atbildēja, ka tas būtu ļoti svētīgi. Tad vairāk par to nerunājam un es aizmirsu. Bet nesen kādā sarunā mamma pajautāja, vai es vēl joprojām būtu gatava braukt un kalpot šiem bērniem? Mazliet minstinādamies atbildēju, ja jau esmu pati tam solījusies, tad – jā...

Es daudz arī neauklējos ar domām braukt vai nebraukt, man vienkārši likās, ka pārāk ilgi es stiepju garumā to, uz ko Dievs ir aicinājis – ir laiks paklausīt. Man galu galā arī gribas, lai Dievs atbild manām vajadzībām ātri. :)

Pretēji tam, ko varbūt biju iedomājusies, atbraucot un esot nometnē, nemaz to nepiedzīvoju. Manī neradās nepatika vai bailes, tieši otrādi – es spēju paskatīties uz katru cilvēku atsevišķi, it kā viņš būtu telpā ar mani vienīgais. Pārsteidzoši, ka, jo ilgāk es kādu cilvēku vēroju, jo skaistāks viņš kļuva.

Bībelē ir rakstu vieta, kas saka (1.Sam.16:7): *“Dievs neskatās tā, kā redz cilvēki; cilvēks redz, kas parādās viņa acīm, bet Tas Kungs uzlūko sirdi.”* Es zinu, ka Dievs atveda mani uz šo nometni, lai parādītu, kādus patiesībā Viņš redz cilvēkus. Fenomenāli skatīties ar acīm, kas pielietas ar Dieva mīlestību. Tieši tas, kā Dievs skatās uz cilvēkiem, ļāva man sadraudzēties ar meiteni Egiju, kura nemaz nerunāja, tikai izdeva dvesošas skaņas, tomēr skaidri pauda savas emocijas ar rokām. Tik ļoti, kā viņa parādīja, ka ēdiens, kuru viņa ēd, ir garšīgs, es nekad ar vārdiem un žestiem nespēju izteikt. Maza meitene Diāna, kura sākotnēji tik ļoti bailojās no visa apkārt notiekošā un viņas bailes arī mani mazliet turēja nostāk no viņas, pēc dažām dienām kā mīļš zvēriņš ar ķepām ķēra mani ciet un rādīja, ka vēlas dziedāt. Vienreizēji – viņai patīk dziedāt un viņa to vēlas darīt atkal un atkal, tāpēc, ka es spēlēju vijoli un mana mamma klavieres.

Sanita – apbrīnojama jauna sieviete ar kustību un runas traucējumiem – tik dievbijīga un paklausīga Jēzum. Viņa strādā par draudzes sekretāri!!! Viņa strādā par svētdienas skolotāju cilvēkiem ar īpašām vajadzībām un vada nometnes pieaugušajiem ar kustību traucējumiem. Viņa gērbjas gaumīgi un nēsā dažas zelta rotaslietas. Viņa ir skaista!

Es nezinu, cik ļoti esmu varējusi būt par svētību šiem bērniem un jauniešiem, bet zinu to, ka manī viņi ir ielikuši miljonu vērtu skatienu uz dzīvi. Es nezinu, vai jebkad spēšu būt tik pateicīga, kā šie bērni, bet zinu, ka es, lai arī ar veselām rokām, kājām un “gaišu galvu”, tomēr esmu cilvēks ar īpašām vajadzībām.

Jau šodien alkstu atkal atgriezties, lai kalpotu ...

Santa Svāra:

Sākumā, kad ierados nometnē, man nebija ne jausmas, ka šeit pavadīšu tik labu laiku, ka negribēsies braukt prom. Runāties un draudzēties ar bērniem, kuriem ir īpašas vajadzības, sākumā nebija nemaz tik viegli, taču nometnes laikā, pavadot ar viņiem laiku, sapratu, ka viņiem tas daudz nozīmē, ka mēs viņus pieņemam un ar viņiem draudzējamies. Ar prieku vēroju viņu smaidus un mirdzošās acis, kad kristīgie klauni rādīja dažādus priekšnesumus vai, kad bijām ekskursijā pie Ventas rumbas ...

Šī nometne man deva iespēju aizdomāties par dzīves vērtībām un prioritātēm, deva iespēju novērtēt to, ko man Dievs ir devis un cik ļoti Viņš mūs visus mīl.

Šādā nometnē bija pirmo reizi, taču ļoti ceru, ka ne pēdējo, jo uzskatu, ka tas bija ļoti vērtīgs laiks.

Nedēļa paskrēja nemanot, jo katra diena bija pilna ar visdažādākajām emocijām un piedzīvojumiem: Bībeles nodarbības, kopīga dziedāšana, gleznošana, bumbas spēlēšana un vienkārši kopīgi pavadītais laiks man lika iemīlēt visus šīs nometnes dalībniekus.

Esmu priecīga, ka man bija iespēja būt ar šādiem bērniem kopā. Noteikti nākamgad vēlos atkal piedalīties un būt ar viņiem!

Zane Svava:

No nometnē pavadītās nedēļas man būs daudz patīkamu atmiņu. Iegūtās emocijas nevar vārdos aprakstīt – gan smieklī un ļoti daudz smaidu, gan kāda asariņa, redzot to bērnu prieku par dažādām lietām. Ir patīkami sagādāt prieku bērniem, kuri nespēj tik daudz, cik mēs, kaut vai tikai ar apskāvienu, smaidu un kopā pavadītu laiku ...

Iepriekš nebiju pavadījusi tik daudz laika kopā ar bērniem, kuriem ir īpašas vajadzības – garīga atpalcība, kurlmēmi bērniņi un bērni invalīdu ratos...

Esmu pateicīga Dievam, ka varu staigāt, varu redzēt, dzirdēt un domāt pilnīgi normāli un, ka varēju būt ar šiem bērniem nedēļu kopā un kaut kādā veidā arī palīdzēt. *AMM*

Nodarbība nometnē Pelčos

KAD SAPŅI APVIENOJAS

Bērnu invalīdu nometnē Pelčos tuvāk iepazīnos ar vienu no skolotājām – **Dainu Cinkmani** – kura visos nometnes dzīves aspektos prata saskafīt būtisko un visaptverošo, bet savstarpējā saskarsmē burtiski izstaroja dziedējošu mieru.

Saki, lūdzu, vai arī tavs ikdienas darbs ir saistīts ar bērniem?

Jā, esmu mikrologopēds, vadu bērniem un viņu māmiņām muzikāli – fiziski – intelektuāli attīstošas nodarbības. Ventspilī pie baptistu draudzes mums ir Bēbīšu skoliņa. Pēc 9 gadiem Rīgas Mateja Bēbīšu skolā turpinu to pašu iesākto darbu arī šeit.

**Daina Cinkmane (1. no labās)
un Irīda Nenāhova nodarbībā Pelčos**

Pēc kādas metodikas tu strādā?

Tā ir manis pašas veidota un izstrādāta metodika. Pati meklēju materiālus, daudz aizguvām no Zviedrijas. Sākumā tādi materiāli bija Bauskā, kad Rīgā veidojām savu skoliņu, tad vācām visu kopā un izveidojām savu piegājieni.

Kā tu nonāci līdz tādai profesijai?

Savā darbā esmu apvienojusi visus savus jaunības sapņus un dažādās profesijas. Kad biju jauna meitene, ļoti gribēju dziedāt. Piecus gadus privāti mācījos dziedāšanu. Pēc vidusskolas domāju stāties Dārziņa mūzikas skolā, divas reizes mēģināju, netiku. Izgāju Konservatorijā (tagad Mūzikas akadēmija) tā sauktos nulles kursus vienu gadu, bet nokavēju iestājkārtības par vienu dienu. Tad sapratu, ka tas nav mans īstais ceļš. Jāiet citur. Aizgāju un pieteicos Bērnu slimnīcas Ķirurģijas nodaļā par sanitāri. Pēc 3 nostrādātiem vasaras mēnešiem sapratu, ko īsti gribu. Iestājos Bērnu Māsu skolā pie slimnīcas. Kad atvērās Bērnu neiroloģijas nodaļa, nostrādāju tur par procedūru māsu 17 gadus.

No savas jaunības atceros, ka tu kā soliste dziedāji slavenajā kristīgajā jauniešu ansambļī „Maran-Ata”

Jā, atkāpjoties atpakaļ, varu teikt, ka īstais garīgais cilvēks, kas esmu – es izveidojos tieši šajā ansambļī. 17 gadu vecumā pieņēmu Jēzu un tiku kristīta Mateja draudzē. Tas izmainīja visu manu būtību, raksturu, pat rokraksts izmainījās. Skolā biju biklā, klusā pele, visi domāja, ka no manis nekas neiznāks. Nākot pie Dieva, burtiski atplauku, man radās drosme un pašapziņa. Sarmīte Tālberga draudzē man iedeva misijas apziņu. Sāku dziedāt Maran-Atā. Ansambļa vadītājs bija Māris Ludviks (tagad Talsu luteriskās draudzes mācītājs) – viņš mūs visus garīgi izaudzina par to, kas esam. Mums bija lūgšanu vakari, bieži lūdzām pat naktīs pēc mēģinājumiem. Katru nedēļu mums bija koncerti dažādās Latvijas vietās, mēs iemācījāmies būt atraisīti, mācījāmies būt liecinieki.

Kā tālāk veidojās tava profesionālā dzīve?

Paralēli darbam bērnu neiroloģijā gribēju iet studēt pediatriju. Iestājos Liepājā neklātienē logopēdos ar specializāciju – mikrologopēds. Praksi izgāju Rīgas 5. speciālā skolā, kur strādāju līdz bērna piedzimšanai. Pēc tam – bērnudārzā, tur vairāk darbs ar vecākiem. Tad pienāca laiki, kad logopēdi vairs nebija vajadzīgi, tos „kā šķiru” iznīcināja. Tā nu es paliku ar savu pieredzi un zināšanām nevienam nevajadzīga. Bet zemapziņā uz šādu profesiju aiziet cilvēki ar misijas apziņu – kas grib kalpot. Tam kaut kur jāizpaužas, tas nevar palikt nelietots. Mums ar Ingunu Bormani bija sapnis par Bībeles skolu, sākām meklēt telpas, staigājām pa visu Rīgu. Mateja draudze nolēma celt piebūvi pie baznīcas – draudzes vajadzībām, arī kristīgam bērnudārzam. Uzsākot celtniecību, pie baznīcas pamatiem tika atrasta sena kapsula ar vēstījumu, ka te ir jābūt kristīgai skolai. Sapņi sāka īstenoties – tika atvērta Bībeles skola un Bēbīšu skoliņa. Šeit beidzot piepildījās un sagāja kopā visas mana mūža ilgas un profesijas: mūzika, bērnudārzs, logopēdija, medicīna, darbs ar bērniem un viņu vecākiem – viss vienā veselumā. Blakus bija arī citi profesionāļi: psihologs, Lāsma Baštika kā mediķis. Visi teica – jūs darāt pareizi. Bija gandarījums. Tagad, kopš dzīvoju Ventpilī, līdzīgas nodarbības vadu arī šeit.

Kā notiek nodarbības?

Nodarbības notiek bēbīšiem no 3 mēnešu vecuma kopā ar māmiņām. Bērnu var pavadīt arī kāds cits no ģimenes locekļiem, kas ir iesaistīts audzināšanā, arī auklīte. Tā nav nodarbība tikai bērnam, bet kopā ar pieaugušo. Māmiņa te mācās, kā pieņemt mazo, kā pret viņu izturēties, kā kopā vingrot, kā masēt, kā veidot ciešas uzticēšanās saites. Bērna personība tiek vispusīgi attīstīta gan

fiziski, gan emocionāli, gan psiholoģiski. Ir vairākas grupas, atbilstoši bērnu vecumam.

Vai tu jau sen iesaisties šajās nometnēs Pelčos – bērniem ar īpašām vajadzībām?

Jā, jau no paša sākuma, kad Lāsma Belova un Elita Lapiņa no mūsu draudzes pirms vairāk kā 5 gadiem „iedegās” par to, ka mums jāorganizē nometne šiem bērniem. Kopā ar viņām domājām par nometnes struktūru, tēmām un realizēšanu dzīvē.

Tavs dēls Ernests arī kalpo nometnē?

Jā, man prieks, ka kopā ar citiem pusaudžiem viņš ir atradis savu vietu un aktīvi iesaistījies kā palīgs visur, kur nepieciešams. Ļoti svarīgi ir tas, ka šie īpašie bērni te var satikties, parunāties un iedraudzēties ar citiem sava vecuma jauniešiem.

Zēni ir neaizvietojami arī ratiņkrēslu pārvietošanā un izcilāšanā. Lai gan šīs telpas ir ļoti piemērotas invalīdiem, celšanu ir daudz: piemēram, vecajā Pelču pilī, kur notiek nodarbības, jāpalīdz pārvarēt kāpnes. Kad braucām uz Ventas rumbu, visiem bija jātiek autobusā, pēc tam jānokļūst līdz upes krastmalai un atpakaļ pa šauru un stāvu taciņu. Jaunieši palīdz arī nometnes apskaņošanā un datoraparātūras apkalpošanā.

Gatavojoties rīta un vakara lielajiem kopīgajiem pasākumiem, pamanīju, ka Džeiniņe, kā draugi viņu mīļi sauc, prot ieraudzīt arī režijas smalkās nianšes un organizēšanas taktiku. Tas laikam pateicoties „skolai” Maran-Atā, kad koncertos tika izmantots viss: skaņas, gaismas, tērpi, kustības, garīgais piepildījums, pārdomāts katrs uzņēmums un nogājieni – lai viss uzrunātu klausītāju.

Glūži tāpat kā Dainas, jeb Džeinas – dzīves koncertā. Viss sanāk kopā, sapņi apvienojas un viens otru papildina. *MM*

(Ar Dainu Cinkmani sarunājās Tabita Runce)

**Ivars un Ernests
apglezno “Cerību laivu”**

KOVBOJI RITENKRĒSLOS

Džonija Eriksone Tada

„Nesiet cits cita nastas, tā jūs piepildīsiet Kristus likumu”(Gal.6:2)

Mazie Metjū un Stefans ieradās uz vienu no mūsu ģimeņu nometnēm, lai kopā ar savu tēti un mammu palīdzētu kā brīvprātīgie. Viņi stūma riteņkrēslus, nesa pusdienu paplātes, turēja Bībeles un spēlējās ar bērniem riteņkrēsls. Zēniem tas bija lielisks piedzīvojums, turklāt viņi daudz ko uzzināja par to, kā bērni ar invaliditāti pārvar ikdienas grūtības.

Kad nometne bija noslēgusies, Metjū savā dzimšanas dienā saņēma Lego City komplektu. Zēnu tēvs vēroja, kā viņa dēli lika kopā kovboju un indiāņu cietokšni. Viņi cēla sienas, sargtorņus un vīgvamus. „Kas tas tāds?” tēvs norādīja uz savāda izskata veidojumu no klucīšiem.

“Tā ir rampa,” viņi atbildēja. “Tā ir tāpēc, lai cilvēki riteņkrēsls varētu iekļūt cietokšnī.” Zēni sāka likt kopā riteņkrēslus ar četrkantainiem riteņiem... Kovboji un indiāņi pārvietojās nevis uz zirgiem, bet riteņkrēsls. Zēni izveidoja rampas arī pie galvenās noliktavas, zirgu staļļa un cietuma. (Domājams, tas norādīja, ka arī cilvēki ar invaliditāti ir grēcinieki.)

”Tāda ideja prātā ienāca viņiem pašiem,” sacīja tēvs. „Tas bija gluži dabiski.” Nedēļa kopā ar bērniem riteņkrēsls bija mainījusi Metjū un Stefana domāšanu. Viņi kļuva par pieaugušajiem, kas domās: „Ko es varu darīt, lai atvieglotu dzīvi manam draugam ar invaliditāti?” Tā nebūs bailpilna pasaule, kas sadalīta „mēs” un „viņi” sektoros; tā būs pasaule, kurā dabiski šķitīs izveidot rampu, paplašināt durvis, pastiept roku vai atvērt sirdi...

Padomā par savu ģimenes locekli, kaimiņu vai darba biedru, kam ir invaliditāte. Vai tu vari kaut kādā veidā viņu dzīvi nedaudz atvieglot? Ja tā, tu piepildīsi Kristus likumu.

Kungs, atver manas acis uz citu vajadzībām! Palīdzi man nest viņu nastas un tā piepildīt Tavu likumu... mīlestības likumu. *MSM*

(Tulk. Ailita Kuka)

P.S. Autore Džonija - meitene, kas 17 gadu vecumā tika paralizēta, lecot uz galvas ūdenī. Viņas grāmatu “Nākamais solis” u.c. var iegādāties grāmatnīcās.

Nometne Pelčos-2010

Martiņa

NOMETNE
"CERĪBU LAIVA"
Pelčos
26.-30. jūnijs

Kristiāna

Kristiāna zīmē nometnes nozīmītes

Elita Lapiņa un Līvija Godiņa
Keizarskata vietā pie Gaujas

NOMETNE "SIEVIETES DZĪVES KRĀSAS"

Sigulda, 10.-12. augusts

Uzvedums par Turaidas Rozi
(Zenta Svāra un Solvita Zīvere)

Talsu Kristīgās skolas
direktore
Inguna Gruzniņa

Operdziedātāja
Evita Zālīte

Senioru koris, diriģē Lidija Ēce

Nāciet mūsu pulciņā!

LĪVIJA GODIŅA ČĪLĒ

Kopā ar Čīles māsām

Kontinentu prezidentes ar Pasaules baptistu
sieviešu prezidenti Raquel Contreras (sēž vidū)

Tā top maize pansionātā

VASARAS VIDŪ ZIEMA

Līvija Godiņa, Eiropas Baptistu sieviešu apvienības prezidente:

Kad Latvijā visgarākās dienas un īsākās naktis, tad grūti iedomāties, ka kaut kur ir citādi. Izkāpjot no lidmašīnas Santjago, pirmais pārsteigums par vēsumu un tumsu, kas man apkārt. Čīlē šobrīd ir ziemas mēneši, temperatūra no +3 līdz +15 grādiem. Bet jau sagaidītāju smaids un apkampieni liek sajusties droši un gaidītai. Vietējie sasveicinoties apkampj un noskūpstā viens otru.

Čīle ir šaura zemes josla, kas atrodas Dienvidamerikas dienvidrietumos, valsts rietumu krastu apskalo Klusais okeāns, bet austrumos paceļas varenie Andi. Valsts stiepjas 4200 km garumā ziemeļu - dienvidu virzienā, un tas ir tikpat tālu, cik Norvēģija no Nigērijas, toties platumā tās teritorija nekur nepārsniedz 180 km.

Platība -756 950 km²; galvaspilsēta - Santjago; iedzīvotāji -16,2 miljoni. Reliģijas: katoļi 70%, evaņģēliskie 15,1%, Jehovas liecinieki 1,1%, citi kristieši 1%, citi 4,6%, ateisti 8,3% (2002.g.). Ziemeļos Čīle robežojas ar Bolīviju un austrumos ar Argentīnu. Jo vairāk uz dienvidiem, jo aukstāks, jo vairāk uz ziemeļiem, jo siltāks, tā mums neierasta situācija. Santjago atrodas valsts centrālajā daļā, kur ir koncentrēta galvenā lauksaimniecības un rūpniecības daļa. Bagātās valsts dienvidu zvejas vietas un mežu masīvi tiek izmantoti, balstoties uz dzelzainu un atbilstošu atjaunošanas politiku.

Čīlē ir divas baptistu savienības: Čīles Baptistu konvencija, kurā ir 51 draudze ar 2500 locekļiem un Čīles Evaņģēliskā Baptistu savienība, kurā ir 519 draudzes un 30000 locekļu. Latīņamerikas zemes, to skaitā arī Čīle, ir ļoti misionāli orientētas zemes, par ko bija īpašs prieks. Netālu no Santjago ir Veco ļaužu pansionāts, kas sācis darboties pirms 27 gadiem un kuru vada un koordinē Māsu apvienība un atbalsta Baptistu savienība. Pansionātā ir 17 iemītnieces, kas kādreiz ir bijušas aktīvas darbinieces, viena pat bijusi Māsu vadītāja. Valsts finansiāli neatbalsta šo iestādi. Tā darbojas ticības un uzpurējoša darba rezultātā. Tur strādā 12 darbinieki un 12 brīvprātīgie, kas nesaņem atalgojumu. Caur ticību un lūgšanām tiek vadīts šis nams, kas nav viegli. No draudzēm māsas bieži apvieso un atved vajadzīgos produktus un lietas, ir saraksts ar vajadzīgām lietām un katrs var izvēlēties, ar ko attiecīgajā brīdī ir iespējams palīdzēt, nauda vajadzīga, lai samaksātu elektrības rēķinus utt.

Čīlē Sieviešu kalpošana lielu uzmanību velta bērniem un ģimenēm. Visā Latīņamerikā ir ilgtermiņa projekts PEPE. Tur tiek apmācīti vadītāji, kas iet pie bērniem dažādās vietās – pabaro, apgērbj, māca lasīt un citas noderīgas

iemaņas, lai varētu dzīvot šajā pasaulē. Bieži vien nabadzīgas sievietes nāk pie skolotājiem un lūdz, lai palīdz viņu bērniem. Visvairāk bērni ir izslāpuši pēc mīlestības un drošības. Te viņi saņem Kristus mīlestību un tas tālāk aiziet uz citiem cilvēkiem un ģimenēm.

Santjago notika Pasaules Baptistu alianšes (BWA) gadskārtējā sanāksme, kur piedalījās ap 260 vadītāju no visiem kontinentiem. Tika aplūkoti tādi jautājumi kā kristīgā ētika, evaņģelizācija, izglītība, cilvēktiesības un misionāru darbs. Čīles baptisti ar lielu entuziasmu organizēja baptistu brāļu un māsu uzņemšanu no visiem pasaules kontinentiem, bagātīgi parādot arī savu kultūras dažādību. Neskatoties uz vēsumu, arēnā Teatro Caupolican, vairāk kā 3000 Čīles baptistiem un viesiem tika parādīta 4 stundu gara atklāšanas programma, kurā slaveni dziedātāji izpildījumā skanēja dziesmas, kas mijās ar dažādu vietējo cilšu dejām un vadītāju sveicieniem. Čīlē visi pilni enerģijas un entuziasma, arī ārkārtīgi liela viesmīlība, neskatoties uz ziemas šajam dienām.

Dažas dienas pirms kopīgā foruma notika **Sieviešu departamenta darba sēde,** kurā esam pārstāves no visiem kontinentiem. Trijām no mums – Āfrikas, Ziemeļamerikas un Eiropas vadītājām šī ir pēdējā tikšanās šādā sastāvā. Piecu gadu posms Āfrikas prezidentei beidzas augustā, Ziemeļamerikai oktobrī, Eiropai – 2013. gada 1. - 2. jūnijā. Tā ir tiešām savāda sajūta, ka esam kopā tik tālu no Eiropas; no tik dažādām zemēm, kultūras, un tad piedzīvot, kā caur Dieva Svēto Garu mēs jūtamies vienotas un tuvas!

Nigērijā, kā pašlaik dzirdam medijos, ļaudis ir piedzīvojuši ekstrēmistu uzbrukumus pat dievnamos, un daudziem ticīgajiem ir bailes iet uz dievkalpojumu. Lūgsim par viņiem! Ziemeļamerikas baptistu sievietēm pievienojušās daudzas jaunas māsas, lietojot interneta līdzekļus, Facebook. Āzijā apmāca jaunas sievietes vadītājas, kas dod resursus vietējām zemēm. Arī Eiropā: Moldovā pašlaik notiek aktīvi semināri, lai apmācītu mentoringa jeb mācekļības kursus (kā sagatavot tos, kas turpinās mūsu iesākto darbu).

BWA prezidents John Upton kādā svētbrīdī lasīja (Jāņa 6:33-37), kā Jēzus pabaroja piecus tūkstošus. „Ejiet un jūs pabarojiet viņus,” teica Jēzus! Mums nav pietiekoši resursu. Jēzus paņēma, svētīja, salauza, deva.

Dod to, kas tev ir, un tam būs vērtība Viņa rokās. Viņš svētīs – Viņš visu var darīt svētu, pārveidot un lietot. Viņš lauž – tas nav sods vai kaut kas slikts, bet kad salauž, kaut kas jauns nāk no tā; mēs iegūstam brīvību. Kad Jēzus dod un pavairo, tad paēd daudzi tūkstoši. Mums nav laika, nav naudas, nav pareizas stratēģijas, nav mīlestības... Atnes to, kas tev ir, atdod, un tad Jēzus radošajās rokās notiks neiespējamais! *OMM*

SIEVIEŠU LŪGŠANU DIENA

Gatavojoties Pasaules Baptistu sieviešu
Lūgšanu dienai 2012, publicējam materiālus
no BWA Sieviešu departamenta bukleta.

SVEICIENI NO PREZIDENTES

Manas dārgās māsas!

Man ir liels prieks sveikt jūs šajā īpašajā dienā. Tā ir diena, kad mēs sanākam kopā, lai lūgtu cita par citu, bet, galvenais, lai lūgtu par misijām visā pasaulē.

Runājot par Svētā Gara augli – prieku, prātā nāk daudz pārdomu. Prieks ir saistīts ar Evaņģēlija galveno vēsti – Jēzus Kristus nākšanu pasaulē. Lūkas 2:10 eņģelis teica: „Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks.” Cilvēki, kas ticēja Jēzum un Viņu pieņēma, piedzīvoja jaunpiedzimšanu. Tas ir Svētā Gara darbs - grēki ir piedoti un žēlastībā ir atjaunotas attiecības ar Dievu. Sirdi piepilda paliekošs prieks. Priekā izpaužas ticība, kas sakņojas mīlestības pilnās attiecībās ar Kristu.

Vēlos dot jums savu prieka definīciju. „Prieks ir apliecinājums tam, ka jūsu dzīvē ir Dievs.” Ja jūsu dzīvē ir Dievs un ja jūs esat piepildītas ar Svēto Garu, šis Gara auglis būs visiem redzams jūsu dzīvē.

Lūdzu nejauciet prieku ar laimi, jo to ir viegli izdarīt. Bībelē vārds „prieks” vai „prieclāties” ir minēts 330 reizes, bet vārds „laime” pieminēts tikai 26 reizes. Laimes sajūta ir atkarīga no tā, kas ar tevi notiek. Tas nozīmē, ja visi apstākļi ir labvēlīgi, tad tu esi laimīga. Bet prieks rodas no iekšienes. Manai mātei tika konstatēts vēzis 12 mēnešus pirms viņas aiziešanas pie Tā Kunga. Vairāk kā 360 dienu laikā viņa gandrīz katru dienu vecā piezīmju kladē rakstīja Dievam veltījuma vēstuli. Kādu dienu viņa pirmajā lapā ierakstīja virsrakstu visām šīm vēstulēm – „Ak, kāds prieks!” Mums pārējiem tā bija neaizmirstama mācību stunda. Ritēja viņas dzīves pēdējās dienas, bet „Dieva klātbūtnes pierādījums” bija tik acīm redzams, ka viņas domas piepildīja neviltots prieks.

Es lūdzu Dievu par jums, lai prieks, kas ir Jēzū Kristū, būtu acīm redzams jūsu ikdienas dzīvē, ejot kopā ar Svēto Garu.

Raquel Contreras

Pasaules Baptistu alianses (BWA) Sieviešu departamenta prezidente

Šogad Lūgšanu dienas akcents ir virzīts uz Āziju, tādēļ iepazīsimies ar vienu no šī reģiona sievietēm:

ZIEDOŠĀ NAKTS (*Blooming Night Zan*)

Ziedošā Nakts piedzima naktī džungļos Birmā, kas tagad pazīstama kā Mjanma. Pirmos četrus ar pusi dzīves gadus viņa pavadīja džungļos, kur viņas ģimene slēpās no despotiskā militārā režīma. Viņas vectēvs deva viņai tādu vārdu ar domu, ka viņa vienmēr mirdzēs tumsā trūcīgajiem. Viņas dzīve atbilst viņas vārdam, jo viņa spoži mirdz iekšēji pārvietoto personu (IPP) vidū Karenas štatā Mjanmā, kas zināma arī kā Birma. Viņa ir karenu izcelsmes, un mīlestība pret savu tautu un Dievu dod viņai spēku un enerģiju šķērsot Taizemes robežu, lai palīdzētu pārvietotajām personām.

Ziedošā Nakts bija Njaunglebinas (Nyaunglebin) Baptistu draudzes locekle, līdz viņai izdevās aizbēgt no Karenas štata 1988. gadā. Sākumā viņa dzīvoja Mae La bēgļu nometnē Taizemes ziemeļos, līdz viņa ieguva Taizemes pilsonību. Kļuvusi par Taizemes pilsoni, viņa varēja brīvi ceļot un iestāties par saviem tautiešiem.

“Karenu tautas ļaudis kļīst pa tuksnesi,” viņa saka. Viņi „meklē drošu apmešanās vietu, bet nekur tādas nav”, jo īpaši sievietēm un bērniem. Sievietes un bērni ir 70% no tautas, kas cietuši no militārās agresijas Karenas štatā. Kareivjiem ir pavēlēts izvarot karenu sievietes mājās, uz ielas vai džungļos.

Pēdējo 15 gadu laikā Karenas štatā un līdzās esošajos Šan un Kareni štatos ir nopostīti vairāk nekā 3 500 ciemi. Vairāk nekā pusmiljons ļaužu ir iekšēji pārvietoti, un vairāk kā puse no tiem ir sievietes un bērni. Tie ir cilvēki, kam Ziedošā Nakts palīdz, saņemot spēku un mīlestību no Dieva.

1950. gados Ziedošajai Naktij un viņas ģimenei izdevās aizbēgt no tuksneša un apmestiem ostas pilsētā Siriamā. Viņa izmācījās par medmāsu, pabeidza Birmas Teoloģijas institūtu, daudzus gadus mācīja Bībeles skolā savā dzimtajā pilsētā un kļuva par reģionālo vadītāju Karenas Baptistu sieviešu organizācijā.

2004. gadā viņa tika ievēlēta par ģenerāļsekretāri aktīvajā Karenu Sieviešu organizācijā, kuras 30 000 biedres darbojās, lai panāktu labākus apstākļus bēgļu nometnēs uz Taizemes robežas un iekšēji pārvietotajām personām Mjanmā.

Viņa savu amatu uztver kā Dieva dotu iespēju pastāstīt saviem tautiešiem par Dieva mīlestību laikā, kad viņiem tik ļoti trūkst miera, cerības un prieka.

Pēc 2010. gada valsts vēlēšanām Mjanmā sākās militāri konflikti. Uz ziemeļu

robežas ar Taizemi norisinājās sīvas kaujas. Daudzi šķērsoja robežu, bet daudziem nebija tādas iespējas. Ziedošā Nakts nekavējoties sāka rīkoties un aicināja savu baptistu ģimeni lūgt Dievu par mieru un par viņas drošību, jo viņa šķērsoja robežu vietā, kur notika kaujas, lai palīdzētu pārvietotajām sievietēm un bērniem.

Vairākas baptistu sieviešu organizācijas un Baptistu sieviešu savienības nodaļas atsaucās, atbalstot grūtībās nonākušos ar ziedojumiem. Nauda tika izlietota, lai iegādātos pirmās nepieciešamības lietas un apģērbu pārvietotajām personām, kuras nesaņēma nekādu palīdzību. Ziedošā Nakts palīdzēja to visu noorganizēt. Viņa pastāstīja, ka viena no sievietēm, kas viņai palīdzēja, bija nupat zaudējusi savu vīru, kurš bija gājis bojā apšaudes laikā. Viņa bija palikusi viena ar četriem bērniem, no kuriem vecākajam bija četri gadi. Pirms diviem mēnešiem viņa bija zaudējusi arī savu māti.

Ziedošā Nakts ir sieviete, kas mīl savu tautu un katru dienu smagi strādā, lai izmainītu Karenas bēgļu un pārvietoto personu dzīvi. Viņa cenšas palīdzēt sabiedrības aizmirstām sievietēm un bērniem un pastāstīt viņiem par cerību, kas rodama tikai Jēzū Kristū. Viņa dodas uz visbīstamākajām vietām, lai Kristus vārdā un spēkā mainītu savu pasauli.

Plašāku ziņojumu par vairāk nekā 4 000 varmācības gadījumiem varat izlasīt www.karenwomen.org / Human Rights Reports / Walking Amongst Sharp Knives. *MM*

(Tulkojusi Ailīta Kuka)

Lasīt vairāk un apskatīt attēlus varat: www.bwawd.org

OLIMPISKĀ MISIJA

Lielbritānijā Olimpisko spēļu gaisotnē baptisti kopā ar citiem kristiešiem iesaistījās Olimpiskās misijas aktivitātēs.

Apvienotās Karalistes baptistu draudzes ir iesaistījušās kopīgi organizētās misijas darba aktivitātēs saistībā ar Vasaras Olimpiskajām un Paraolimpiskajām spēlēm, kas norisinās Londonā attiecīgi no 27. jūlija līdz 12. augustam un no 29. augusta līdz 9. septembrim.

Viens no šīs iniciatīvas atbalstītājiem ir Lielbritānijas Baptistu savienības (The Baptist Union of Great Britain (BUGB) sadarbības tīkls „Vairāk nekā zelts”,

kura mērķis ir palīdzēt baptistu draudzēm „izmantot vēsturisko izdevību”. Aiena Bunca (Ian Bunce), BUGB Misijas departamenta vadītāja vārdiem sakot, sadarbības tīkls „Vairāk nekā zelts” ir „draudžu un kristīgo aģentūru konsorcijs, kas vienoti strādā, lai izmantotu Olimpisko spēļu pavērtās iespējas”. Tas apkopo informāciju, lai palīdzētu vietējām draudzēm uzņemt apmēram 500 sportistu ģimeņu, noorganizēt 5000 brīvprātīgo, pasniegt miljons dzērienu porciju, sarīkot 2000 radošās mākslas pasākumu un vadīt 100 pasākumus, ko rādīs uz lielajiem ekrāniem. „Mums ir daudz Olimpisko spēļu kapelānu, kuri kalpos spēļu norises vietās,” Pasaules Baptistu savienību informēja Buncs. „Aktīvi ir iesaistījušies ielu mācītāji, viens no viņiem bez atelpas ir strādājis Londonā pēdējos 18 mēnešus, lai palīdzētu draudzēm sagatavoties pasaules uzņemšanai,” piebilda Buncs.

Galvenais Olimpisko spēļu kapelāns Džons Boijers (John Boyers), bijušais Mančēstras apvienotā futbola kluba kapelāns, vada dažādas konfesijas pārstāvošu kapelānu komandu. BUGB ir uzticējusi baptistu draudzēm organizēt brīvprātīgos, kas palīdzētu praktiskos darbos un vadītu viesmīlības programmas, iesaistītos viesiem veltītos pasākumos, sporta un radošās mākslas aktivitātēs. Draudzes ir aicinātas vadīt kopienu festivālus, viesmīlības centrus, organizēt pasākumus saistībā ar lāpas nesēju skrējienu cauri Lielbritānijai. Olimpiskās lāpas maršruts ved caur vairāk kā 1000 apdzīvotām vietām un ietver lielāko daļu no Apvienotās Karalistes iedzīvotājiem. Dažādie pasākumi, kuru organizēšanu un vadīšanu gatavas uzņemties draudzes, ir lielo ekrānu festivāli, pikniki, ielu svinības, brokastis, bērnu spēles, sporta viktorīnas un sacensības.

BUGB ir arī izveidojis partnerattiecības ar misijas organizāciju BMS World Mission un Velsas Baptistu savienību, lai izveidotu dokumentālo filmu „Neuzveiktie” (Undeafated), kuras mērķis ir „cildināt paraolimpisko sportistu ticību un izcilību, vērst uzmanību uz pasaulē pastāvošo netaisnību un mudināt draudzes iesaistīt cilvēkus ar invaliditāti.” Paraolimpiskās spēles ir starptautiskas daudzu sporta veidu sacensības, kurās piedalās sportisti ar fizisku invaliditāti. Filma „Neuzveiktie” ir izveidota kā izglītojošs materiāls, lai palīdzētu baptistu draudzēm uzzināt, ko Bībele māca par invaliditāti, uzsvērtu cilvēku ar invaliditāti sniegto ieguldījumu Lielbritānijas baptistu draudzēs, pamudinātu draudzes būt atvērtākām cilvēkiem ar invaliditāti, iedvesmoties no paraolimpisko spēļu sportistu ticības un aizdomāties par starptautiska mēroga problēmām saistībā ar cilvēku ar invaliditāti tiesībām. *MM*

Baptist World Alliance®© July 19, 2012

(Tulk. Ailīta Kuka)

AR DZIESMU UZ HIUMĀ

Māra Martinsone, Mazsalacas draudze:

Ilgī plānots, kartē iezīmēts tapa mūsu ceļš uz Hiumā salu Igaunijā. Mēs esam Vidzemes apvienotais koris no Valmieras, Limbažu, Mazsalacas draudzes un palīgi no Rīgas draudzēm. Visi esam ar vēlmi slavēt Dievu dziesmā un līdzdalīt vēsti par Kristu.

Ceļojums sākās 20. jūlija rītā. Pirmā pieturvietā ir Hāpsalas baptistu baznīca, kurā ievingrinām balsis un mēles igauņu valodā. Vēsturiski Hāpsalas baptistu baznīca ir pirmā baptistu baznīca Igaunijā. Mūs sagaida draudzes mācītājs Ēriks, kurš izjautā par mūsu draudzi un pastāsta par savu draudzi un vēsturi. Hāpsalā apmeklējam arī arhibīskapa pils drupas. Iejūtamies bruņinieku lomās, izcilājam smagos bruņukrekļus, izložņājam pils pagrabus un torņus.

Tālāk mūsu ceļš ved uz Rhukulas ostu, lai stundas un ceturkšņa braucienā ar prāmi sasniegtu Hiumā salu. Prāmja ostā mūs sirsnīgi sagaida Hiumā galvaspilsētas Kardlas baptistu draudzes mācītājs Tarmo. Igaņu baptisti, arī Kardlas draudzes mācītājs ar grupiņu no savas draudzes šajās dienās dodas uz Rakveri, kur norisinās vasaras draudžu dienas. Tajās ar lekciju piedalījies arī mūsu bīskaps Pēteris Sproģis.

Uz naktsguļu iekārtojamos viņu draudzes dievnama palīgtelpās. Tur pavadām divas nakts, bet pirms miega katru vakaru bija sprāgs 3 stundu mēģinājums, kur dziesmā varējām tuvoties Dievam un slavēt Viņu.

Nākamā diena aizrit, apbraukājot pašu salu. Divas reizes pārvaram augstos pakāpienus Kopu un Tahkuna bākās. Kopus bāka ir trešā vecākā, darbojošā bāka pasaulē. Augšā esot, vari izvērtēt, cik Dieva radītā pasaule ir bagāta un skaista. Apmeklējam arī akmeņaino Ristna ragu, kurš kā ķeksis iesniedzas jūrā un interesantākais ir tas, ka vienā pusē tam ir Baltijas jūra un otrā Somu jūras līcis. Katrs akmens uz šī raga ir izveidojies ar savu formu. Tas daudz liek domāt arī par mums pašiem, ka katru Dievs veido ar savu raksturu. Viņš mūs apstrādā un gludina, lai būtu Viņam līdzīgāki.

Interesants ir Vaemla vilnas muzejs, ap kuru dzīvojās pašas vilnas ražotājas – aitiņas. Vilnas ceļš no aitas muguriņas līdz skaisti uzadītai jakai, džemperim nemaz nav tik ātrs. Vilniņa tiek kāsta caur daudzām mašīnām, līdz iegūst savu trauslumu un kļūst par dzijas pavedienu. Daudzas sievietes nevarēja atturēties kārdinājumam un iegādājās vilnas maisiņus, lai ziemas tumšajos vakaros no tās varētu gatavot ko interesantu.

Apmeklējam arī militāro muzeju. Tas ir kā salda ēdiens mūsu vīriem. Tiek izkāpelēti tanki un vecās armijas mašīnas, uzmērītas gāzmaskas. Uzvandi atmiņas par padomju laikiem, kad bija sarkanie stūrīši, Ļeņina bildes pie

sienām. Varam tik pateikties Dievam, ka nu varam būt brīvā zemē. Netālu no muzeja atrodas memoriāls prāmja Estonia bojā gājušajiem bērniem.

Iegriežamies arī Hiumā vēstures muzejā, kurā mums pretī vēdī senā salas elpa – traukos, mēbelēs, darba rīkos, mūzikas instrumentos un citās lietās, kuras vēsta par salas iedzīvotāju ikdienu senākos laikos. Hiumā vēstures muzejs ir izvietots uz blakus esošas salas, Kassāres. Vēl iegriežamies Sorju kuģu būvētavā un senajā Reigi luterāņu dievnamā.

Trešā diena ir svētdiena, kuru aizvadām dievnamā. Lielākais pārsteigums mums šajā dienā bija svētruna latviešu valodā, kuru teica misionārs no Latvijas – Kaspars Apinis – aicinot domāt par cerību. Dievkalpojumā jutāmies visi vienoti Kristū. Nejutāmies kā svešinieki, bet gan kā ļoti mīļēti un gaidīti draugi Kristū. Esam sagatavojuši arī kādu pārsteigumu – vairākas dziesmas igauņu valodā. Dievkalpojums tiek ieskaņots un nākošajā dienā pārraidīts Kuresāres kristīgajā radio „Pereraadio”. Pēc dievkalpojuma māsas bija sarūpējušas mielastu kopīgai sadraudzībai.

Pēc dievkalpojuma tikām aicināti uz kādu lauku baznīcu, un ierodoties dievkalpojuma vidū, ar dziesmu liecinājām par Kristu gan latviešu, gan igauņu mēlē. Tad devāmies uz ostu, kur prāmis mūs aizveda atpakaļ uz kontinentu vai kā vietējie saka – uz lielo zemi. Vēlu vakarā pārradāmies mājās, piepildīti ar atmiņām, prieku un mīlestību, ko baudījām no māsām un brāļiem Igaunijā Hiumā salā.

Dievs šajā ceļojumā mūs īpaši svētīja ar laika apstākļiem. Baudījām burvīgu laiku, tik mazu brīdi pār mums pārbrāzās negaisa mākoņa maliņa. Bet Latvijā tajā pašā laikā lija stiprs lietus. Dievs mūs svētīja un mēs to jutām pilnā mērā.

Vērtākais pat nav tas, kas ir redzēts, bet tas, ko izdzīvojam sadraudzībā viens ar otru kora vidū visa ceļojuma laikā. Un tā bija Dieva klātbūtne.

Paldies Viņam par to!

SVĒTĪBAS PĀR LIMBAŽU DRAUDZI

Vidzemes apvienotais draudžu koris saņēma jauku ielūgumu – uz Limbažu baptistu draudzes dievnama rekonstruētās zāles atklāšanu. Tā nu devāmies ceļā 19. augustā, lai piedalītos pateicības dievkalpojumā.

Turp aizbraucot, tikām sagaidīti ar vietējā draudzes kora dziesmām, jo norisinājās viņu mēģinājums un mēs tikmēr varējām priecāties par dievnamu.

Dievkalpojums norisinājās vairāk kā divas stundas, bet to nemaz nevarēja just, jo dziesmas mijās ar liecībām un pateicības lūgšanām. Vislielākā liecība ir par to, kā tapis dievnama remonts. Sākumā, protams, ir bijušas lūgšanas un doma par remonta veikšanu. Un nolemts, ka sāks ar logu nomaiņu. Finanses

tikušas skaitītas, visi nākuši ar ziedojumu, bet ar to nav bijis pietiekami, lai veiktu visas zāles remontu. Limbažu draudze nākusi lūgšanā par šo lietu.

Tajā pašā laikā Austrālijā kādā draudzē ir bijusi lūgšana par ģimeni, kura gribējusi braukt uz Latviju ar domu – apciemot sievas radus un būt noderīgiem ar darbu kādā vietā. Un viņi ir uzzinājuši par iespējamo darba roku nepieciešamību Limbažu draudzē.

Draudze Austrālijā saziedoja līdzekļus, lai varētu šis remonts notikt un ģimene ieradās Limbažos. Remonts tapa gada laikā, paši draudzes locekļi čakli tajā iesaistījās. Māsas nāca šūt solu pārvalkus, gatavot ēst, vīri darbojās dievnama zālē, kurā tika viss pilnībā nomainīts, špaktelēts un krāsots. Darbs tika ieguldīts ļoti liels. Kaut arī risinājās remontu darbi, dievkalpojumi netika apturēti, tie notika tajā pašā zālē. Nekādi šķēršļi netraucēja, lai visi kopā Dievam pateiktos un Viņu slavētu.

Šajā dievkalpojumā visi atvadījās arī no Āboltiņu ģimenes, kura devās atpakaļ uz Austrāliju. Es ticu, ka viņi devās mājup ar liecību, cik mūsu Dievs ir gādīgs un mīlošs. Līdzīviņiem sūtījām dziesmu: „Saisti mūs kopā Kungs, ar saitēm ko nevar atraisīt, saisti mūs kopā Kungs, ar mīlestību, kas nebeidzas.”

Dievs ir varens, Viņam mēs ikviens rūpam un esam svarīgs. Viņš dzird mūsu klusās lūgšanas un tās, kuras šķiet cilvēcīgi pat pārdrošas. *OROM*

Vidzemes apvienotais draudžu koris Limbažu atjaunotajā dievnamā, diriģente Ineta Martinsone 1. no kreisās

SIEVIETES DZĪVES KRĀSAS

Siguldā, Laureņču hotelī no 10. līdz 12. augustam notika Sieviešu kalpošanas apvienības organizēta nometne „Sievietes dzīves krāsas”.

Nometne sākās ar uzvedumu: Siguldā visi steidzas apskatīt Turaidas Rozes kapu, kura zaudēja savu dzīvību mīlestības vārdā. Bet vai kāds var pastāstīt par To Mīlestību, kas upurēja savu dzīvību, lai mēs visi dzīvotu? Apvienības vadītāja Elita aicināja nākt pie Jēzus, lai mēs ikvienu varētu būt kā Dieva Roze un ziedētu pretī Viņa mīlestībai.

Piektdienas vakarā klausījāmies Rīgas apvienotā Senioru kora sniegumu. Dirģentes – Dace Freivalde un Lidija Ēce. Sludinātājs Mārcis Zīverts no Priekules stāstīja par to, kā Dievs viņu aicinājis savā kalpošanā.

Sestdienas agrumā – rīta skrējiens - pastaiga - vingrošana - dziesmas – aizveda pie skaistas vietas Gaujas senlejas malā, kur vienojāmies Bībeles lasījumos un rītlūgšanā.

Priekšpusdienā klausījāmies Kristīnas Ēces lekciju par misiju pasaulē, kas lika aizdomāties par to, cik daudz cilvēku vēl nekad nav dzirdējuši par Kristu.

Vēlāk bija iespējams piedalīties kādā no interešu grupām. Ļoti saistoši par savu dzīvi stāstīja Talsu Kristīgās skolas direktore Inguna Gruzniņa – kā vienā veselumā apvienot sievietes – sievas – mātes – uzņēmējas un pāri visam – dievbērna misiju.

Sestdienas vakara programmā runāja mācītājs Ainars Baštiks. Dziedāja Lība Ēce Kalniņa.

Svētdienas rīts atnesa ļoti bagātus piedāvājumus. Klausījāmies Virdžīnijas Kreimejeres lekciju, tūlīt pēc tam – LBDS bīskapu Pēteri Sproģi. Dievkalpojumu dvēseliski atsvaidzināja operdziedātājas Evitas Zālītes (Āgenskalna bap. dr.) liecība un gleznainie dziedājumi, kā arī Siguldas draudzes klarnetista uzstāšanās.

Nometnes noslēgumā dziedājām dziesmu „Jaunu Cerību”, kas bija himna arī īpašo bērnu nometnē Pelčos. Šādi abas Sieviešu kalpošanas apvienības organizētās nometnes it kā apvienojās, apliecinot sniegt jaunu cerību ikvienam, ar ko mums būs jāsastopas turpmākajās dienās.

Dzied Lība Ēce-Kalniņa

**Virdžīnija Kreimeijere
un Kristīna Ēce**

Virdžīnija Kreimeijere
(*Virginia Kreimeyer, ASV*)
lasīja lekciju par atbalsta
sniegšanu (mentoringu),
tulkoja Kristīna Ēce.

Piedāvājam īsu lekcijas
atreferējumu:

PADOMDOŠANAS NOSLĒPUMI

„Tāpat vecākas sievas: lai izturas kā svētām pieklājas, nenododas ļaunām valodām, ne pārmērīgai vīna dzeršanai, lai māca labu, pamāca jaunākās milēt vīrus un bērnus” - tie ir vārdi no vēstules Titam 2:3-4, ar kuriem Virdžīnija Kreimeijere sāka savu priekšlasījumu par padomdošanu.

Tas, ka sievietes mīl runāt, nav vairs nekāds noslēpums. Ja agrākos laikos tas bija novērots cilvēku attiecību kontekstā, tad šobrīd – daudzos pētījumos apstiprināts fakts.

Savā priekšlasījumā lektore aicināja apzināties, ka, ja attiecībās sevi uz-
tveram kā padomdevējas, tad mums ir jāievēro daži noteikumi, piemēram,
jāprot klausīties, nedot padomus, atbalstīt, ieguldīt laiku, turēt noslēpumus,
nekritizēt, mācēt aktīvi domāt un citus. Vai tas ir viegli? Laikam nē, bet to
ir iespējams apgūt, vērojot sevi, to, ko runājam, papētot neveiksmes un
palūdzot saruna biedra viedokli, kā viņaprāt, mums padodas padomdošana.

Būtiski ir apzināties, ka padomdevējs jāizvēlas rūpīgi, vērojot viņa dzīvi un
papētot uzskatus, kā arī, vai labprāt klausīšu to, ko man iesaka. Veiksmīgai
sadarbībai būs pazīmes un dažas no tām ir: pieaugoša uzticēšanās, problēmas
atrisināšanās, rakstura maiņa, prieks par sadarbošanos un emocionāli
izjūtamais paliekošas izmaiņas. Garīgā jomā padomdošanas mērķis ir caur
personiskām attiecībām atklāt Jēzus Kristus mīlestību un cerību.

Lai mums visām izdodas būt par atbalstu īstā brīdī, un neviens lai par mums
nesaka, ka „*viņas runā tukš’...*”

(Pēc Virdžīnijas Kreimeijeres runātā sagatavoja Inese Drēska)

Vairāk foto – žurnāla vidējā atvērumā!

„SALVETES BRĪNUMAINĀS PĀRVĒRTĪBAS”

Gitas nodarbībā, šķiet, pabija visas māsas, jo katrai rokā bija pašas gatavota salvetes roze vai no keksa formiņu papīriem veidots zieds.

Nodarbība ar Gītu Vadoni

Gita Vadone:

Esmu meita savai mammai (tētis nomira, kad man bija 2 gadiņi), dzimusi esmu kā pirmais bērns astoņu bērnu ģimenē. Esmu sieva brīnišķīgam vīram Jānim – viņš ir mans ticības varonis, un mamma septiņiem burvīgiem bērniem.

Dzīvojam Talsos, skaistākajā Latvijas pilsētā, kalpojam mazajā – ģimeniskajā Valdemārpils - Ārlavas (Cīruļu) baptistu draudzē.

Brīvajā laikā patīk viss, kas saistīts ar rotu gatavošanu. Arī gatavojot kāzas (kopā 19), nācies meklēt idejas noformēšanai. Tāpat tas noder ģimenes svinībām. Rokdarbu gatavošanā var lieliski iesaistīt svētdienskolas bērnus, vīrus, jauniešus, visas paaudzes.

Man patīk idejas, kas nemaksā dārgi, tapēc daudz tiek veidots no salvetēm, aplikāciju papīra, kreppapīra, no keksa formiņu papīriem.

Keksa formiņu ziedi

Veikalā iegādājas mazo keksu formiņas no papīra, tās var būt gan baltas, gan krāsainas. Baltās krāso šādi: paņem formiņu, atver, saloka uz pusēm, tad vēl uz pusēm un vēlreiz.

Platākajā galā ar šķērēm izgriež vilnīšus (izveido zieda formu), atver vaļā un ar marķieri (flomasteru) iekrāso ārējo malu, jo košāks krāsojums, jo košāka būs puķe.

Tad saloca kā iepriekš un iemērc traukā ar ūdeni, tūlīt ņem ārā un atver, liek uz avīzes žāvēties. Tā sagatavo zieda lapiņas, cik vēlas.

Kad sagataves nožuvušas, tās saburza (lai ziedīnš būtu kuplāks), atver, liek vienu virs otras un ar līmi salīmē. Vidiņā var līmēt pērlītes vai kā citādi noformēt, līmēt var arī ar karsto līmi.

Var izmantot krāsainās keksu formiņas, tad nekas nav jākrāso, izgriez vajadzīgo formu, nedaudz saburza un ar spilgto pusīti uz augšu salīmē citu virs citas, izveidojot ziedu.

(Rokdarbu lappusi sagatavoja Māra Martinsone)

„ZAĻIE PIRKSTIŅI”

Ļoti liela interese nometnē Siguldā bija par interešu darbnīcu „Zaļie pirkstiņi” pie agronomes Lienītes Sestules. Varbūt arī jums noderēs kāds no zaļajiem padomiem

Ticība

Ik stāds var visu pazaudēt -
Ir krāšņos ziedus, zaļās lapas,
Un tomēr atkal uzziedēt
Ja zeme dzīvu sakni glabā.

Var visu pazaudēt, kas bijis
Un dzīvību pie visa klāt.
Ja ticību var saglabāt,
Nekas nav pazaudēts, kas zudis,
Šī sakne atkal asnus dzīs
Un ziedi sauli ieraudzīs.

Aleksandrs Zēbergs (no krājuma Mūžības ceļinieks)

Ko darīt rudenī ar nobirušām koku, krūmu lapām?

Saplāaut ar zāles plāvēju sausā saulainā dienā. Ar to saglabāsies derīgajiem kukaiņiem (piem., mārītēm) pārziemošanas vietas. Arī lapās esošās, no zemes iznestās minerālvielas satrūdot un ieskalojoties augsnē no jauna iekļausies apritē. Uz augļukoku lapām esošās slimības arī aizies bojā, jo saplēstās lapas ātri satrūd. Trūdēšanu var paātrināt, ja izkaisa slāpekļa mēslojumu. Ja lieto karbamīdu, tad gaisa temperatūra nedrīkst būt augstāka par 18 C. Koku lapas nepieciešamas arī kailsala gadījumā, lai saknes neiet bojā. Tāpēc arī zālienu rudenī nevajadzētu pārāk zemu nopļaut, lai kailsalā neiet bojā cerošanas mezgli.

Avenes un zemenes turiet zem biezas mulčas kārtas. Tam var izmantot daļēji trūdēt sākušas ēvelskaidas, salmus (tajos nedrīkst būt nezāļu sēklas), sienu, papīru (tikai ne krāsainās lapas). Skaidām un salmiem nepieciešama slāpekļa mēslojuma piedeva – baktēriju darbības veicināšanai.

Ja neesat draugos ar ķīmiju un augiem traucē:

Miltrasa

- * siena smalkumus (daļēji sākušus trūdēt), vai deviņvīrspēka - ziedoša auga virszemes daļu – 1 kg aplej ar 3 l ūdens, 3 dienas mērcē.
- Nokāš, atšķaida 1 : 3. Vakarā apsmidzina augus. Atkārtu pēc 10 vai 15 dienām.
- * Kumelišu tēju – atdzesētu izmiglo. Ne tiešā saules apgaismojumā!
- * Koloidālā sēra pulveri – ar to pavasarī apputina augus, kurus vasarā varētu bojāt miltrasa. Gaisa temperatūrai jābūt 18 C vai vairāk un vismaz kādas 3 – 4 stundas nedrīkst līt lietus.

Laputis

- * pieneņu lapas (40 – 50 g) aplej ar 1 l silta ūdens. Nākošajā dienā nokāš, miglo.
- * sausas sīpolu mizas (30 – 40 g) aplej ar 1 l silta ūdens. Pēc 15 – 16 sundām nokāš, pievieno zaļās vai saimniecības ziepes, miglo.
- * salasa burkā mārītes un noliek blakus augiem. Ja augi telpā, logiem jābūt aizvērtiem.

Baltblusiņas

- * apkaro ar Verticilīnu (sēne)
- * izkarina dzeltenās līmlentes (pievilina dzeltenā krāsa)
- * savāc ar putekļsūcēju un iznīcina
- * daļēji ierobežo Fitoenols
- * Enkarsijas, Enstripas, Mikals (bioloģiskie augu aizsardzības līdzekļi)

Gliemeži

- * nepatīk koku pelni, kaļķi
- * atbaida stipras smaržas – apsmidzina augus ar sinepju pulveri, pulcēšanās vietās izkaisa tabakas pulvera un kaļķa maisījumu
- * patīk rūgstoši šķidrums – alus, kvass, kefīrs

Tomātus, gurķus stādot siltumnīcā, zemē iestrādā Bio – Mix vai Trihodermīna preparātus. Jāatceras, ka tie nepanes saules gaismu un gaisa temperatūrai jābūt ap 15 – 18 C.

Miglošanai vasarā noder šķidrums *Trihodermīns, Fitoenols*.

Šie ir tikai daži sīki padomiņi.

Mēs sējam, bet audzē Dievs. Viņš zina, cik un kas mums vajadzīgs, Viņš visu labu radīja! Viņš arī deva mums dārzus, par ko rūpēties, bet vispirms – godāsim Viņu!

– Jūsu Lienīte *Lienīte*

CIK LAPAS KĀPOSTAM?

Lidija Saulīte, Mateja draudze:

Kāposti ir divgadīgi krustziežu dzimtas lakstaugi, kam sēklas izaug tikai otrajā gadā. Kāposti ir ļoti dažādi, visi uzturā lietojam galviņkāpostus, ziedkāpostus, Briseles jeb rožu kāpostus, brokoļus, kolrābjus. Ziemā salātos izmantojam Ķīnas kāpostus. Jau Pitagors VI gs. rakstīja, ka kāposts uztur gara možumu un labu garastāvokli. „Ir labāk kāpostu virums ar mīlestību nekā barots vērsis ar naidu,” norāda gudrais Salamans Bībelē.

Kāpostos ir maz kaloriju: 100 g kāpostu satur tikai 25-30 kal, 6 g ogļhidrātu un 1 g olbaltumvielu. 90% no kāpostu masas pieder ūdenim. Neskatoties uz šādu pieticīgu sastāvu, kāposti tomēr ir ļoti vērtīgi: tajos ir daudz vitamīnu: vairāki B grupas vitamīni, PP vitamīns, folijskābe, pantotēnskābe, karotīns, inozīts, biotīns un ļoti daudz C vitamīna, pat pārspējot citrusaugļus. Folijskābe īpaši nepieciešama grūtniecēm un jaunajām māmiņām. Kāpostos ir arī daudz aminoskābju, minerālvielu, fermentu, antioksidantu. Sarkanajos kāpostos ir 4 reizes vairāk antioksidantu un C vitamīna kā baltajos. Kāpostu sula ieteicama gastrīta, kuņģa čūlas ārstēšanai, aknu slimniekiem, profilaktiski pret arteriosklerozi, cukura diabētu un aptaukošanos. Novērots, ka cilvēki, kuri biežāk izvēlas kāpostus savā ēdienkartē, mazāk cieš no ļaundabīgiem audzējiem, jo kāposti satur vielas ar spēcīgu pretvēža iedarbību. Vislabāk uzturā tos vajadzētu lietot svaigā veidā, kad tajos visvairāk vitamīnu un minerālvielu, kas nodrošina organismā normālu skābju un sārmu līmeni. Svaigi kāposti organismā kavē ogļhidrātu pārvēršanos taukos, kavē holesterīna līmeņa paaugstināšanos asinīs. Vārīti un sautēti kāposti uzlabo redzi, veicina miegu. Veselīgs ir svaigu kāpostu lapu novārījums, ņemot ūdeni un lapas vienādās attiecībās. Šādu novārījumu var dzert pa 100 ml 4-6 reizes dienā. Kāpostus ēdienkartē vajadzētu iekļaut visu gadu, īpaši tiem, kas kontrolē svaru. Kāda firma pat piedāvā kapsulas, kas pagatavotas no kāpostiem novājēšanai. Tās, protams, maksā ļoti daudz un vienlaicīgi norāda, ka nedrīkstam šo dārzeņi par zemu novērtēt.

Kāpostos ir daudz šķiedrvielu, tāpēc tie labi jāsakošļā. Katra kāpostu šķirne ir ar kādām izcilām īpašībām, piemēram, virziņkāposti – ar kruzuļainām lapām, visgaršīgākie ir pēc rudens salnām, satur daudz minerālvielu un kobaltu, kas pazemina asinsspiedienu un sekmē hemoglobīna veidošanos. Sarkanie kāposti nebūs noderīgi zupai, jo tā iznāks zilgana, bet svaigā veidā īpaši ieteicami sava augstā dzelzs sastāva dēļ. Ziedkāpostiem uzturvērtība augstāka, jo tajos vairāk olbaltumvielu. Interesanti, ka, kāpostus skābējot, tie savus vitamīnus nezaudē.

Būsim dzirdējuši par jūras kāpostiem – laminārijām. Tās ir līdz 40 m garas jūras aļģes, ko iegūst Tālajos austrumos Klusajā okeānā. Eiropiešu virtuvē šis pārtikas produkts savu vietu iekaro lēni, bet neatlaidīgi. Latvijas veikalos jūras kāposti nopērkami jau rūpnieciski apstrādāti, gatavu salātu veidā. Tiem ir specifiska garša un ne visiem tā patīk, bet ar izdomu tos var pievienot citiem salātiem. Laminārijas ēdienkartē var aizstāt sāli, jo satur kālija hlorīdu, kas labāks par nātriju. B grupas vitamīni tajos ir 200 reizu vairāk kā kartupeļos. Derētu zināt, ka jūras kāposti ir ļoti bagāti ar mikroelementiem, no kuriem vissvarīgākais ir jods, kas nepieciešams vairogdziedzera darbībai. Viena tējkarote šo aļģu būs dienas deva. Ja organismā ir joda trūkums, nenotiek dažu hormonu sintēze un palēninās vielmaiņa, kas izraisa liekā svara problēmas. Jūras kāpostus lieto ne tikai pārtikā, bet arī daudzos kosmētikas izstrādājumos un zāļu ražošanā. Tālo austrumu tautas savā uzturā daudz patērē dažādus jūras produktus, arī iepriekš pieminētās jūras aļģes pie viņiem ir lielā cieņā.

Izmantosim kāpostus daudzpusīgos veidos savā ēdienkartē!

MARTAS ČAKLUMAM

Aukstā zupa

1 litrs tomātu sula (var atšķaidīt ar vārītu ūdeni),
1-2 svaigi gurķi,
1 kārbiņa zaļie zirņi (bez sulas), zaļumi,
1 ziedkāpostu galviņa (blanšēta, atdzesēta).

Sagriež gurķus, ziedkāpostus sadala gabaliņos, visu sajauc, pasniedzot pieliek krējumu, sāli, pārkausa baltmaizes grauzdiņus. Visiem salātiem lieto tikai ziedkāpostu galviņas, kātiņus izlieto vārītām zupām vai sautējumiem.

Krāsaina, skaista vitamīnu bumba

200 g kāposti (smalki sagriež vai saspaida ar stampiņu);
1 burkāns – sarīvē, 1 selerijas kāts – smalki sagriež;
1 neliela paprika; 1-2 tomāti,
1 svaigs gurķis, saujiņa loki un dilles.

Visu sajauc, pagaršo, pārlej ar eļļas un etiķa maisījumu. Ļoti labi garšo ar vārītiem, jauniem kartupeļiem – sanāk veģetāras pusdienas. Pēc vēlēšanās visus salātus var pārliet ar skābu krējumu (ar zemu tauku saturu). Tā ir gaumes lieta un vēlēšanās. *MM*

No Mirjamas Martinsones (Mazsalacas dr.)

Bērnu apgleznotā "Cerību laiva"

NOMETNE "CERĪBU LAIVA" Pelčos 26.-30. jūnijs

Pasākums pie Ventas Rumbas
kopā ar "Jēzus laika mācekļiem"

Kristīgo klaunu grupa no Talsiem

**NOMETNĒ "SĪVIETES DZĪVES KRĀSAS"
SĪGULDA, 10.-12. AUGUSTS**